

- Кислицына Н. Н., Новикова Е. А. Спортивный дискурс в системе институциональных видов дискурса. *Актуальные проблемы филологии и педагогической лингвистики*. №2. 2017. С. 28 – 35.
- Клюев Ю.В. Политический дискурс в массовой коммуникации : анализ публичного политического взаимодействия. Москва-Берлин : Директ-медиа, 2016. 263 с.
- Кочкин М. Ю. Политический скандал как лингвокультурный феномен: дис...канд. филол. наук 10.02.19. Волгоград, 2003. 184 с.
- Почепцов Г. Теория коммуникации. Киев.1999. 210 с.
- Хлебутина В. Ю., Максименко О. И. Проявление эмотивности в спортивном дискурсе (на примере танцевальной терминологии). *Вестник РУДН, серия Лингвистика*, 2015. №1. С. 105-111
- Шейгал Е. И. Семиотика политического дискурса. М. : ИТДГК «Гнозис», 2004. 326 с.
- Шитовская Л. П., Барановский В. Е. Хореографическое искусство как эстетическая ценность. *Научный журнал Сервис PLUS*. 2009.№1. С. 98 - 100
- Ширяева Т. А. Деловой дискурс : знания, язык, текст. ПГЛУ, 2009. 154 с.
- Язунова М. А. Хорошая речь. *Речь в средствах массовой информации*. Саратов : Изд-во Саратовского университета, 2001. С.84 –103
- Baum A. Discourse Participants. *The Content of Discourse*. Berlin, 1995. P. 31–55
- Bosignori V., Crawford B. Multimodality across Communicative Settings, *Discourse Domains and Genres*. Cambridge Scholars Publishing. 2017. 285 p.
- Blommaert J. *Discourse : A Critical Introduction*. Cambridge University Press, 2005. 299 p.
- Brown P., Yule G. *Discourse Analysis*. Cambridge : Cambridge University Press, 1983. 288 p.
- Cocchi R. & Zagoruychenko Yu. Ballroom BackStage. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=6Y7R0KfeYQE> (Дата звернення: 01.11.2019)
- Dodds Dr. Sh. *The Oxford Handbook of Dance and Competition*. Oxford University Press. 2018. 656 p.
- Fishkin R. L. *Dance : A Practical Guide to Pursuing the Art*. Capstone, 2010. 48 p.
- Geluykens R. *From Discourse Process to Grammatical Construction*. John Benjamin Publishing, 1992. 180 p.
- Hall G. K. *Bibliographic Guide to Dance*. New York Public Library, 1992. 543p.
- Harman V. *The Sexual Politics of Ballroom Dancing*. Springer, 2018. 176 p.
- McCutchen B. P. *Teaching Dance as Art in Education*. Human Kinetics, 2006. 543 p.
- Minnick H. R. *Living in My Shadow*. Xulon Press, 2012. 312 p.
- Moore A. *Ballroom Dancing*. Routledge, 2012. 320 p.
- Ochs E. *Planned and unplanned discourse*, ed. Talmy Givon. New York : Academic Press, 1979. С.51-80
- van Dijk T. A. *Discourse Studies : A Multidisciplinary Introduction*, 2011.432p.
- WDSF Technique Books. *The Waltz*. <https://www.youtube.com/watch?v=IpOcAHpJSvk> (Дата звернення: 25.07.2019)
- Zharkov & Kulikova. Interview after 5th World title in a row. URL: https://www.youtube.com/watch?v=-QC5vUc_FY8 (Дата звернення: 30.11.2019)

(Матеріал надійшов до редакції 3.05.19. Прийнято до друку 1.06.19)

УДК: 821. 111 : 81`373.2

DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-1135/2019-77-10>

ТОЛМАТОВА А. О.

(Запорізький національний університет)

СИСТЕМА АВТОРСЬКОГО ОНОМАСТИКОНУ ТРИЛОГІЇ

Н. К. ДЖЕМІСІН «THE BROKEN EARTH»

Стаття присвячена дослідженню особливостей формування авторського ономастикону трилогії американської письменниці Н. К. Джемісін «The Broken Earth». Працюючи на стику жанрів наукової фантастики та фентезі, письменниця створює незвичайний, самобутній світ, в якому тісно переплітаються наука та магія, а на передній план виходить протистояння людей і стихії. Оригінальні моделі номінації та власні назви виступають важливим засобом створення унікального альтернативного світу письменниці та допомагають читачам повністю абстрагуватися від реальності та поринути в новий, незвіданий світ. Ономастичний простір романів розглядається як складна нелінійна відкрита система, яка поділяється на сім ключових складових підсистем, а саме на антропонімичну, топонімичну, ергонімичну, зоонімичну, хрононімичну, хремотонімичну та ідеонімичну підсистеми. До кожної підсистеми входить нерівномірна кількість груп онімів та їх складових – авторських власних назв та апейлативів, тож структура підсистем не є врівноваженою. Підсистеми знаходяться в ієрархічному зв'язку, який ґрунтується на сюжетній релевантності їх складових. В статті також аналізуються особливості утворення авторських власних назв, а також загальних назв на позначення фантастичних реалій. Серед шляхів утворення онімів у трилогії найбільше використовувались семантичний спосіб словотворення та суфіксація, однак часто можна простежити приклади застосування конверсії та основоскладання. Система ономастичного простору трилогії формує у читачів комплексне уявлення про оригінальний світ автора та відіграє важливу роль у фантастичному дискурсі романів.

Використання методологічних підходів синергетики для аналізу ономастичних систем є перспективним напрямом для досліджень. Завдяки цьому підходу у науковців з'являється можливість провести детальний аналіз структури як реальних так і авторських ономастиконів та виявити закономірності їх функціонування.

Ключові слова: трилогія Н.К. Джемисін «The Broken Earth», система авторського ономастикону, способи утворення онімів.

Tolmatova A. O. "The Broken Earth" trilogy by N. K. Jemisin: onomasticon system peculiarities. The article studies the key peculiarities of the onomasticon system in N. K. Jemisin's "The Broken Earth" Trilogy. The fascinating and complex storyline, created by N. K. Jemisin, combines essential features of modern science fiction and fantasy genres, unveiling a diverse macrocosm where scientific descriptions of natural phenomena and magical elements coexist in a strange yet alluring harmony. Unique models of nomination and distinctive proper names are considered as an important means of the author's alternative universe creation. Literary onyms engage readers and help them to plunge into a new intricate world. The onomasticon is described in the paper as a complex nonlinear open system, which can be divided into seven predominant subsystems: anthroponymic, toponymic, ergonymic, zoonymic, chrononymic, chrematonymic and ideonymic subsystems. Every subsystem comprises different number of groups and their elements (proper and common names created or modified by the author), which makes the structure of the system unbalanced. The subsystems can be ranked in a hierarchical order according to the relevance of their components to the storyline. The article also covers the peculiarities of proper and common names' creation. It is underlined in the research that the author preferred to use semantic method of word formation and suffixation, although word combination and conversion also contributed greatly. It is stated in the paper that the system of the onomasticon helps readers to develop a comprehensive understanding of the storyline and plays an important role in the author's fantastic discourse. The application of the synergetic methodological approach allows scholars to provide a detailed analysis of real and literary onomasticons' structures and to identify general patterns of their functioning. The development of this approach is considered as a perspective direction for further researches.

Key words: N. K. Jemisin's "The Broken Earth" Trilogy, onomasticon system, methods of word formation.

Актуальність дослідження. Трилогію Н. К. Джемисін «The Broken Earth» можна без сумніву вважати «проривом» у жанрах наукової фантастики та фентезі. Романи «The Fifth Season» (2015 р.), «The Obelisk Gate» (2016 р.) та «The Stone Sky» (2017 р.), які увійшли до складу трилогії, одразу після публікації завоювали прихильність читачів та критиків по всьому світі. Кожен з романів був відзначений найпрестижнішою літературною премією в жанрі наукової фантастики «The Hugo Award» у номінації «Найкращий роман року» у 2016, 2017 та 2018 році відповідно [The Hugo Awards].

У своїх романах, Н. К. Джемисін створює незвичайний, самобутній макрокосм, в якому тісно переплітаються наука та магія, а на передній план виходить протистояння людей і стихії. Складна система авторського ономастикону трилогії Н. К. Джемисін «The Broken Earth» є важливим засобом створення унікального альтернативного світу письменниці. Оригінальні моделі номінації та власні назви допомагають читачам повністю абстрагуватися від реальності та поринути в новий, незвіданий світ.

Метою даної наукової розвідки є дослідження ономастичного простору трилогії романів Н. К. Джемисін «The Broken Earth». Основними **завданнями** виступають застосування синергетичного підходу для проведення аналізу структури системи авторських онімів трилогії, а також розкриття способів їх формування.

Об'єктом даного дослідження виступає авторський ономастикон трилогії, а **предметом** – система його організації та особливості утворення авторських онімів.

На сьогоднішній день, використання понятійного апарату синергетики для аналізу ономастичних систем дозволить значно розширити можливості їх дослідження та по-новому поглянути на невіршені проблеми [Домброван 2015, с. 218]. Завдяки цьому підходу у науковців з'являється можливість провести детальний аналіз структури як реальних так і авторських ономастиконів та виявити закономірності їх функціонування.

Ономастичний простір трилогії Н. К. Джемисін «The Broken Earth» постає перед нами як складна нелінійна відкрита система, яку, спираючись на розряди денотатів, що номінуються, умовно можна розділити на сім складових підсистем. Кожна з підсистем важлива, має свою інформативну цінність та особливості формування, однак між ними також наявний певний ієрархічний зв'язок, який ґрунтується на сюжетній релевантності їх складових. В межах нашого дослідження виділяємо сім ключових підсистем, елементи яких проявляють себе як набір своєрідних аттракторів. До таких підсистем відносяться: антропонімічна, топонімічна, ергонімічна, зоонімічна, хрононімічна, хрематонімічна та

ідеонімічна підсистема. До складу кожної з підсистем входить різна кількість груп онімів та їх складових, тож їх структура не є врівноваженою.

Оскільки, за задумом автора, представлений фантастичний світ, події та персонажі в ньому повинні сприйматися читачами як реальні, переважна більшість власних назв, а також численні новостворені апелятиви на позначення реалій були спеціально створеними або відібраними та переосмисленими письменницею. Серед способів утворення авторських онімів найбільше використовувались семантичний спосіб і суфіксація, однак досить часто можна помітити приклади застосування конверсії та основоскладання. Серед власних назв, які були побудовані за допомогою семантичного способу словотворення можна виділити:

1. Елементи антропонімічної підсистема, які включають:

а) Індивідуальні антропоніми, створені на основі назв різновидів гірських порід чи мінералів. До цієї групи відносяться імена персонажів-орогенів (людей, наділених надприродними можливостями керувати геологічними процесами). Автор пов'язує вибір імені героя з його характером або зовнішніми ознаками, однак деякі номінації мотивації не отримують. Наприклад, ім'я головної героїні *Syenite* походить від англ. *syenite* – сієніт, що означає різновид плутонічної магматичної породи. Автор мотивує вибір цього імені характеристикою породи – сієніт формується на краю тектонічної плити і під впливом температур та тиску не розкладається, а стає лише міцнішим [Jemisin 2015, с. 363-364]. Персонаж Сієніт – молода жінка, яка вчиться бути сильною і прагне незалежності.

Герой трилогії *Alabaster* (від англ. *alabaster* – алебастр) отримав своє ім'я від назви білого, м'якого різновиду кальциту. Відзначимо, що в даному випадку ім'я повністю контрастує з зовнішнім описом персонажа, який, за словами автора, має дуже темну шкіру. Ім'я персонажа *Maxixe* (від англ. *maxixe* – максикс або синій берил) походить від назви темно-синього різновиду берилу. Цей мінерал дуже гарний і використовується майже виключно для мистецтва. В тексті автор підкреслює, що це ім'я дуже підходить герою, адже він молодий і привабливий. Хлопчик *Corundum* (від англ. *corundum* – корунд) отримав своє ім'я від надміцного мінералу класу оксидів який може часто утворюється в магматичних породах типу сієнітів [Вовк]. Цікаво, що в романах персонаж *Corundum* є сином головної героїні Сієніт, тож, можливо, підбір імені мотивувався особливостями формування мінералу, а саме його утворенням у магматичних породах типу сієнітів.

У трилогії також представлені імена інших персонажів, які були пов'язані з назвами гірських порід чи мінералів, однак додаткової мотивації не отримують, наприклад: *Galena* (галеніт), *Feldspar* (польові шпати), *Serpentine* (серпентин), *Marcasite* (марказит), *Hessonite* (скоріш за все утворене від назви *hessonite* (гесоніт)), та ін.

б) Прізвиська, зумовлені зовнішніми ознаками персонажів чи особливостями їх поведінки. До цієї групи можна віднести оніми на позначення персонажів штучно створеної раси надлюдей *Stone Eaters*, які не бажали чи не могли назвати свої справжні імена. Так, героїня *Gaewha* отримує прізвисько *Antimony* (від англ. стибій або сурма), що означає біло-сріблястий токсичний металоїд і мотивується кольором її шкіри. Схожу ситуацію можна спостерігати з персонажем *Remwha*, однак у нього з'являється одразу два імені. Перше – *Steel* (з англ. сталь), яке він отримує від персонажа *Nassun* за особливий колір шкіри, а друге – *Gray Man*, від персонажа *Essun* з аналогічних міркувань.

Справжні імена більшості персонажів групи *Stone Eaters* так і залишилися загадкою, тож головна героїня розрізняє їх за особливими ознаками: персонаж *Ruby Hair* (від англ. *ruby* – темно-червоний, *hair* – волосся) отримала своє прізвисько тому що мала незвичайний колір волосся; *Butter Marble* (від англ. *butter* – жовтий, *marble* – мармур) – за особливий колір шкіри; *Ugly Dress* (від англ. *ugly* – потворний, *dress* – сукня) – за негарне вбрання; *Toothshine* – (від англ. *tooth* – зуб, *shine* – сяяти) – за непересічну посмішку.

У персонажів раси людей у подібних випадках номінація відбувається аналогічним чином. Так, героїня *Shirk* (від англ. to shirk – ухилятися від чогось, прогулювати) отримала своє прізвисько тому що хотіла ухилитися від виконання денних обов'язків, а її подруга *Peek* (від англ. to peek – крадькома поглянути) – тому що була дуже сором'язливою і постійно ховалась за спинами друзів, крадькома визираючи на людей, і т.д.

Оригінальний випадок появи прізвиська спостерігається у персонажа *Alabaster*. Перебуваючи на острові, мешканці якого майже не розмовляли загальноприйнятою на континенті мовою і мали труднощі із вимовою його імені, отримує особливе прізвисько «*the laughing one*» - «той, що сміється», за своє приязне ставлення до місцевого народу.

2. Елементи топонімічної підсистеми, які репрезентуються:

а) Назвою єдиного континенту у світі Н. К. Джемісін *the Stillness* (від англ. спокій, тиша, нерухомість), що використовується для позначення земель, які, на противагу своїй назві, у спокої не знаходяться ніколи. Регулярна сейсмічна активність у надрах планети призводить до постійних катастроф.

б) Назвами тектонічних плит: *the Maximal* (від англ. найбільший) та *the Minimal* (від англ. найменший).

в) Гідронімами: *the Hemispheric Ocean* (від англ. hemisphere – півкуля, ocean – океан), *the Unknown Sea* (від англ. unknown – невідомий, нерозвіданий, sea – море), які мотивуються своїми характеристиками.

г) Урбанонімами, які будуються шляхом перетворення вільних словосполучень у стійкі. Так, назви будівель міських об'єктів зумовлюються їх формою та зовнішніми характеристиками, наприклад: назва урядової будівлі *the Black Star* (від англ. Чорна зірка) мотивується чорним кольором її обсидіанових стін та особливою архітектурною конструкцією; величезна територія *the Ring Garden* (від англ. ring – кільце, garden – сад) – кільцевидною формою величезного саду, який оточує територію організації *the Fulcrum*; міська площа *Flat Top* (від англ. flat – плаский, top – верхівка) – розміщенням та пласким рельєфом; мальовнича платформа з якої відкривається вид на місто *Scenic Outlook* (від англ. scenic – живописний, outlook – вид) своїм зовнішнім описом, і т.д.

д) Назвами закладів вищої освіти, які мотивуються порядком їх створення, наприклад: *the Third University* (від англ. Третій університет), *The Fifth University* (від англ. П'ятий університет), *the Seventh University* (від англ. Сьомий університет), і т.д.

3. Елементи хрононімічної підсистеми:

В романах Н. К. Джемісін описується світ, в якому регулярно відбуваються природні катастрофи, жахливі наслідки яких можуть впливати на життя персонажів протягом декількох десятків, сотень або тисяч років (наприклад, наслідком виверження надпотужного вулкану може стати викид величезної кількості попелу у атмосферу, через який сонячне проміння не зможе пробитися до землі і це призведе до вимирання флори та фауни). Таким чином, назва кожного історичного періоду базується на типі катастрофи та її характеристиці, наприклад: *Choking Season* (від англ. to choke – задихатися), назва мотивується наслідком катастрофи – через виверження вулкану і забруднення повітря мікрочастинками попелу, які почали осідати у легенях населення і призводити до задушення; *Wandering Season* (to wander – блукати) – внаслідок зміни магнітних полюсів птахи та тварини не змогли правильно орієнтуватися у просторі, тому запилення рослин не відбувалося, що призвело до довгого періоду голоду; *Breathless Season* (bleathless – бездиханний) – через підземну пожежу, яка виникла у шахтах під час видобутку корисних копалин та природнього газу, відбувся викид шкідливих продуктів горіння та газів, що спричинили задушення населення прилягаючих районів.

Загалом, у романах зазначаються 15 періодів, які відбулися до основної лінії подій. Усі оніми були утворені за допомогою перетворення вільних словосполучень у стійкі, причому у кожній назві міститься спільний компонент «*season*». Окрім власних назв, в

романах також функціонує загальна назва періоду катастрофи – *the Fifth Season*. Автор зазначає, що окрім традиційних «річних» сезонів – зими, весни, літа та осені є ще й «П'ятий сезон» – сезон, який несе не зміну погоди, а, у більшості випадків, смерть населення [Jemisin 2015, с. 165].

Важливу роль у творенні авторських онімів відіграла суфіксація. Більшість суфіксів, які були використані письменницею для утворення онімів, реально функціонує в англійській мові, однак спостерігаються й випадки створення оказіональних авторських словотворчих елементів. Серед онімів, які були побудовані за допомогою суфіксації можна виділити:

а) Індивідуальні антропоніми персонажів штучно створеної раси надлюдей *Stone Eaters*. Такі антропоніми будуються за особливою формулою: до основної індивідуальної морфемі імені героя додається спільний для усіх надлюдей словотворчий елемент «*wha*», наприклад: *Houwha, Gaewha, Remwha, Dushwha, Salewha, Bimniwha*, і т.д. Автор не мотивує вибір імені чи даної формули їх утворення у тексті. Можливо, це зумовлено сюжетною лінією твору, згідно якої ці персонажі були створені за багато тисяч років до основної лінії подій, тому майже ніякої інформації про них у пам'яті інших героїв твору не збереглося.

б) Зононіми (назви територій відносно їх розміщення на континенті), які будуються за допомогою суфіксу «*al(s)*», наприклад: *Equatorials, western Coastals, eastern Coastals*.

в) Назви наук, в основу яких входять назви звичних для реального світу дисциплін, однак вони видозмінюються за допомогою суфікса «*mest(ry)*», наприклад: *Astromestry* (Astronomy + «*mestry*» – наука про небесні тіла), *Geomestry* (Geology + «*mestry*» – вивчення земних порід), *Biomestry* (Biology + «*mestry*» – вчення про флору і фауну).

Необхідно зазначити, що назви інших наук автор утворює за допомогою способу основокладання. Так, назва науки про особливості виживання під час надзвичайних ситуацій *Stonelore* була побудована за допомогою поєднання слів *stone* – каміння та *lore* – вчення, знання. Назва мотивується тим, що поради щодо організації життя протягом періодів катастроф викарбовувались на скелях, аби їх могли бачити усі мешканці континенту. За аналогічною моделлю утворюється назва *Metallore* (від слів *metal* – метал, та *lore* – вчення) – наука, яка вивчає метали та їх застосування.

Загалом, спосіб основокладання використовувався автором порівняно не часто, однак більшість онімів утворених за допомогою цього способу відіграють важливу роль у системі ономастикону і використовуються для позначення різноманітних реалій у романах трилогії. Яскравими прикладами основокладання можуть стати назви зон сейсмічної активності, які регулярно використовуються персонажами для опису місцевостей. Так, апелятив *shatterland* (який автор використовує для позначення території, що нещодавно постраждала від землетрусу) був утворений за допомогою поєднання дієслова *to shatter* (руйнувати, розбивати) та іменника *land* (земля); *sparkfall* (*spark* – іскра, *to fall* – падати) – альтернативна назва лапелей – дрібних частинок пористої лави чи магми, які потрапляють у повітря після виверження вулкану [Вовк]; *firemountains* (*fire* – вогонь, *mountains* – гори) – інша назва вулканів.

Використання способу конверсії для створення авторських онімів, у переважній більшості випадків, зумовлювалась потребою зберегти увесь об'єм смислового навантаження вихідного слова у його ж новоствореному деривативі, при цьому надавши йому незвичного чи додаткового значення. Серед різновидів конверсії найчастіше у романах була представлена субстантивізація. Приклади застосування конверсії можна часто спостерігати серед елементів топонімічної підсистеми. Так, в романах часто зустрічаються додаткові оніми на позначення вулканів і гейзерів, наприклад, апелятив *blow* (*to blow* – вибухати) часто застосовується персонажами замість слова вулкан, а назва *boil* (*to boil* – кипіти) позначає гейзер.

Оригінальний випадок застосування конверсії можна прослідкувати і на прикладі утворення назв каст як частини повного імені персонажів. Так, абстрактний іменник

leadership (від англ. лідерство) та прикметник *resistant* (від англ. стійкий) переходять у категорію власних назв і починають вживатися у ролі загальних антропонімів, надаючи читачам додаткову інформацію про героїв.

Таким чином, система ономастичного простору трилогії Н. К. Джемісін «The Broken Earth» формує у читачів комплексне уявлення про оригінальний світ автора та відіграє важливу роль у фантастичному дискурсі романів. Представлення авторського ономастикону трилогії як складної відкритої системи, яка поділяється на підсистеми, групи та їх складові елементи дозволяє провести всебічний аналіз усіх її складових та виявити особливості функціонування онімів у трилогії. Серед шляхів утворення онімів найчастіше використовувались семантичний спосіб та суфіксація. Конверсія та основоскладання хоч і використовуватися порівняно рідше, однак також відігравали важливу роль у формуванні авторських онімів. Використання синергетичного підходу для аналізу ономастичних систем є перспективним напрямом для дослідження та потребує подальшого опрацювання.

Литература

- Вовк В. М. Інформаційно-освітня система «Геологічний словник : відкритий навчально-науковий веб-ресурс». URL: <https://geodictionary.com.ua> (дата звернення: 11.03.2019).
- Домброван Т. И. Эвристический потенциал категорий лингвосинергетики для ономастических исследований. *Записки з ономастики*. Одеса, 2015. Вип. 18. С. 213-220.
- Jemisin N. K. *The Fifth Season*. London : Orbit, 2015. 512 p.
- Jemisin N. K. *The Obelisk Gate*. London : Orbit, 2016. 448 p.
- Jemisin N. K. *The Stone Sky*. London : Orbit, 2017. 464 p.
- The Official Site of The Hugo Awards. URL: <http://www.thehugoawards.org> (дата звернення: 01.03.2019).

(Матеріал надійшов до редакції 15.04.19. Прийнято до друку 14.05.19)

УДК: 811.113.1:811.161.2:81'42

DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-1135/2019-77-11>

ФАНАГЕЙ Т. М.

(Запорізький національний університет)

КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ АНАЛІЗ СЛІВ *LANGUE* ТА *МОВА* У ФРАНЦУЗЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРАХ

У статті представлено контрастивний аналіз результатів концептуального аналізу слів *langue* та *мова* у французькій та українській лінгвокультурах. Визначено методологічні особливості контрастивного та концептуального аналізів. У дослідженні виділено домени концептів «langue» та «мова» та виокремлено їхні відповідні когнітивні ознаки.

Ключові слова: концептуальний аналіз, концепт, контрастивний аналіз, лінгвокультура, *langue*, *мова*.

Fanahei T. M. Conceptual analysis of words *langue* and *мова* in French and Ukrainian linguocultures. This article is devoted to research concepts of «langue» and «мова» («language») performing a conceptual analysis of words *langue* and *мова* in French and Ukrainian linguacultures and a contrastive analysis of its results. The topicality of this research lies in the fact that language is one of the key cultural components and an important concept that forms the linguistic consciousness of every nation, and it also lies in lack of a complete comparative study of these two concepts in French and Ukrainian languages.

The goal of our study is to perform a conceptual analysis of words *langue* and *мова*. In order to reach the goal, the following tasks are set: to analyse the definitions of words *langue* and *мова* in French and Ukrainian dictionaries; to determine nuclear concepts of their meanings; to determine appropriate conceptual domains and their cognitive features in French and Ukrainian linguacultures; to perform the contrastive analysis of the received results and to interpret its conclusions. The objects of the article are the concepts objectivated by the signs *langue* and *мова* and its subjects are these words in the studied languages. The main framework of conceptual and contrastive analysis was shown.

Conceptual analysis made it possible to identify similarities and differences in the interpretation of the concepts of «langue» and «мова» in French and Ukrainian linguacultures. The determined similarities witness to a relevant congeniality of the investigated concepts in two languages, and therefore to a relevant proximity of two linguacultures. The found differences prove that each nation and each (lingua)culture has its own principles of conceptualisation of the world and the concepts reflect them.

One of the prospects for further research is to perform associative experiments with French and Ukrainian native speakers and to analyse the results to complete the integrated contrastive analysis of the concepts of «langue» and «мова» in French and Ukrainian linguacultures.

Key words: conceptual analysis, concept, contrastive analysis, linguaculture, *langue* (language), *мова*.